

som jeg antager, er Sympati for Tanken i Ændringsforslaget hos de fleste af Tingets Medlemmer og hos Ministeren, synes jeg, det ikke vilde være rigtig heldigt, om man skulde stemme imod dette Forslag. Fastholder det ærede Medlem Forslaget, maa jeg imidlertid anbefale at stemme imod det, men jeg vil afvente, om ikke den anden Ordning kan naas.

Det ærede Medlem har ogsaa, begge Gange han har haft Ordet her, omtalt Spørgsmaalet om Underofficerernes Uddannelse. Jeg kan ikke der være enig med det ærede Medlem. Jeg tror for det første, og deri er det ærede Medlem enig med mig, at det er heldigt, at Underofficererne modtage saa god og saa omfangsrig en Uddannelse som muligt, for saa vidt det kan gøre dem skikkede til deres Tjeneste i Hæren. Men hvad det ærede Medlem anker over, er, at deres Uddannelse tager Sigte paa at dygtiggøre dem som Konkurrenter til Mennesker i civile Stillinger. Jeg kan jo nok se, at de Mennesker her i Landet, som føle det som en Konkurrence, at Underofficererne søge og faa en og anden Stilling, ikke have Aarsag til at være glade derved, men denne Sag har en anden Side, som jeg synes maa have nogen Sympati. Der er efter min Mening ikke nogen Ulykke i, at Hærens Underofficerer i en lidt ældre Alder, naar de have faaet en god Uddannelse til Hæren, men ikke have Lyst til at være der længere, gaa over i civile Stillinger. Det vil i hvert Fald medføre en Vinding, som jeg maa hævde har Betydning, naar man overhovedet vil, at man skal have en brugelig Forsvarsordning, nemlig den, at naar de træde ud af Hærens Rammer, maa de erstattes med nye Underofficerer, og der vil derfor blive Brug for flere Underofficerer, og det medfører, at vi i Tilfælde af Mobilisering ville have flere brugbare Kræfter af denne Art til Raadighed, end om de bleve staaende i Hæren. Jeg tror nu for Resten, at det i Virkeligheden vil være meget faa Underofficerer, som gaa ud af Hæren og ind i civile Stillinger. For øvrigt kan jeg ikke se, at de Forhold, som ere nævnte i Ministerens Skrivelse til Finansudvalget, der findes i Betænkningen, egentlig have Hensyn til Erhverv i civile Stillinger. Aldeles overvejende har det til Hensigt at dygtiggøre vedkommende Underofficerer paa de Omraader, som der haves Brug for under deres Tjeneste i Hæren.

Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelser om de af Socialdemokraterne

foreslaaede Nedsættelser paa § 26 skal jeg kun sige, at jeg maa anbefale at stemme imod disse Nedsættelser.

Jeg kommer dernæst til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Da det ærede Medlem forleden havde Ordet, udtalte han sig først om den Sag, som jeg har rejst her, da jeg første Gang talte, altsaa om den Protest, jeg havde nedlagt imod nogle Beskyldninger mod Finansudvalgets daværende Formand, som vare fremkomne i Bladene. Han udtalte blandt andet, at det vilde være ham vanskeligt i dette Øjeblik at føre en Debat om, hvorledes Finansudvalgets Formand var optraadt ved en bestemt Lejlighed. Jeg skal ikke friste det ærede Medlem til noget saadant som at fortsætte denne Debat. Jeg har nemlig den Opfattelse, at en saadan Fortsættelse er aldeles overflødig. De paagældende Beskyldninger betragter jeg som slaaede til Jorden. Jeg mener, — og jeg tror med Rette, — at den Tilslutning, som blev given min Protest fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) saavel som fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), har været af en saadan Vægt, at alle disse Beskyldninger ere faldne døde til Jorden. De eksistere ikke mere, de ere døde og magtesløse, og med deres døde Vægt falde de tilbage paa dem, der have rejst dem.

Jeg skal heller ikke undersøge, hvem der har Ansvar for at have rejst disse Beskyldninger. Det ærede Medlem har, saa vidt jeg har forstaaet ham, fralagt sig dette Ansvar. Jeg lyste forleden efter, hvorvidt der var en Forbindelse mellem disse Beskyldninger og det ærede Medlem som Kilde. Det ærede Medlem har ikke direkte svaret derpaa, men jeg har dog sikkert Lov til at opfatte hans Udtalelser som et Svar. Naar det ærede Medlem udtalte, at han kun stod ved, hvad hans Navn var knyttet til — det er kort refereret, men jeg tror, det er rigtigt —, har jeg sikkert Lov til at gaa ud fra, at han dermed har taget Afstand fra disse Beskyldninger, og at han ikke har været Kilden til dem. Han har altsaa derved lagt Ansvar over paa sin ærede Kollega fra Kalundborg (Rode) eller rettere paa dette ærede Medlems journalistiske Halvdel, maa jeg maaske sige. Det ærede Medlem fra Kalundborg har to Halvdele, en journalistisk og en parlamentarisk. Jeg forudsætter, at den parlamentariske Halvdel, som her i Tinget har gjort sig til Talsmand for Udrensning, for en bedre